

Lendület, szépség. Árva Eszter, a Pécsi Balett tagja a fából faragott királyfi próbáján

Szegedi Szabadtéri Játékok 1964

Díszletcsodák, technikai érdekességek

Nem egészen egy hét múlva kezdődnek az ünnepi hetek. A Dóm téren, a játékok színhelyén a bemutatók előtti hangulat izgalma szinte napról napra fokozódik. Esténként reflektorfénybe öltözik a szabadtéri játékok díszletcsodái. A szereplők, a statiszták, a kórusok egyre biztonságosabban hajtják végre a rendezők utasításait. A játékokon közreműködő mintegy háromezer szereplő részére tízezer kosztüm érkezik most folyamatosan az ország színházaiból és a varrodákból. Munkában van a technikai személyzet ötszáz fős kis „hadserége”, amely sokban hozzájárul az előadások zavartalan lebonyolításához.

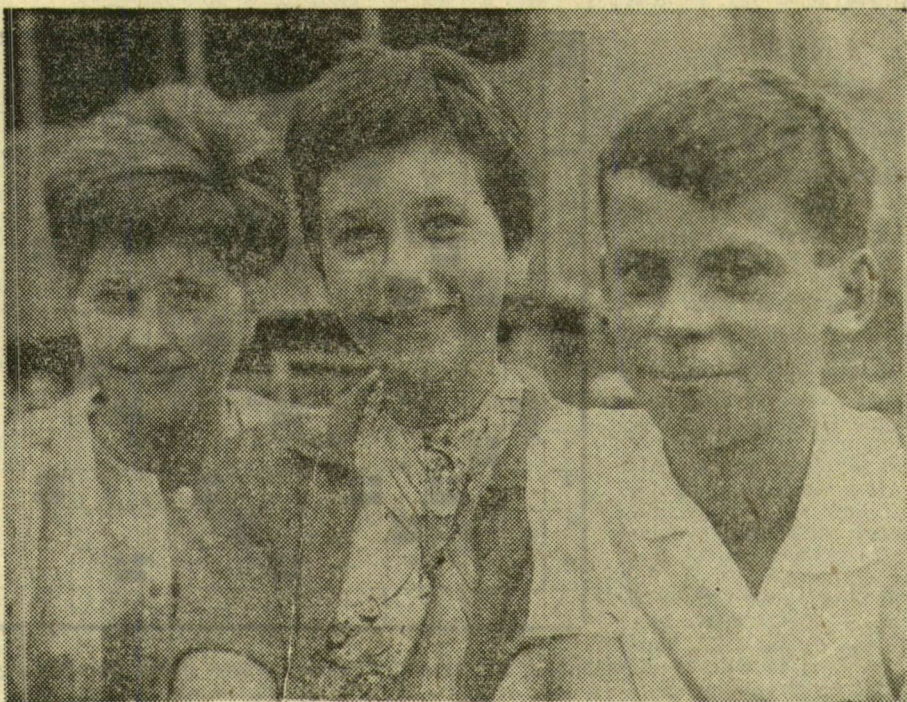
A különböző produkciókban, egész sor új technikai érdekesség szolgálja majd a

sikert. A fából faragott királyfi új, modern felfogású koreográfiájához huszonhat köbméter faanyagból három és fél, négy méter széles, egyszerre előre és oldalra lejtő utakkal építették be a színpadot. Nehogy a táncosok e dől emelvényen megcsúszzanak, öt mássa súlyú gyapjuszőnyeggel borították be a fautakat és a szőnyeget műanyaggal itatták be. Ez a technikai megoldás tette lehetővé, hogy a Pécsi Balett tagjait még az eső sem zavarta az egyik próbán. Biztonságosan mozogtak a jól tapadó felületeken.

A különböző darabokban a fák és az erdők megjelenítésére a túllfüggöny rendszereken kívül az idén alkalmaznak első alkalommal PVC-ből készült csipkét, amely plasztikus hatást kelt a nézőtől. A játékok előadásain szerepet kap a Fogadalmi templom is. Erkel Hunyadi Lászlójában megszólalnak harangjai és világhírű, több mint tízezer sípos orgonája. Honegger oratóriumában belülről kivilágítják a torony ablakait. Hangszórókon innen a toronyból, hatvan-hetven méter magasból szólal majd meg egyes szereplők hangja.

Erdekességnek számít az is, hogy mintegy hetven-nolcvan nagy teljesítményű reflektort működtetnek a különböző produkciókban. Egy-egy előadásban annyi energiát használnak itt fel, amely egy kisebb gyár üzemeltetéséhez, vagy egy nagyobb falu kivilágítására is elegendő lenne. Lesz olyan eset, hogy húsz autoreflektorral egyszerre világitják meg a háttérben lévő templom homlokzatát és a torony márványcsipkeit. A megfelelő világítási effektusok megteremtéséhez a napokban az Egyesült Izzó, a játékok igazgatóságának kérésére, soron kívül készített sok egyedi gyártású, nagy teljesítményű lámpát.

A hangosító berendezés tökéletesítéséhez import hangszórókat, magnetofon alkatrészeket biztosítottak külkereskedelmi vállalatok. A GELKA és több más vállalat, üzem, intézmény is segítséget nyújtott, hogy minden technikai feltételt biztosíthassanak a bemutatókra, a július 24-i premierre és a többi előadásra.

Pelle Mária, Szécsi Éva és ifj. Szabó János

A szabadtéri játékokon Honegger Johanna a máglyán című oratóriumában a

szülő eredeti elképzeléséhez híven — először a darab születése óta — gyermekszó lesz az eddig szereplő kórus helyett. Hét egymással versenyző gyermekből választotta ki Czzyz karmester a zeneileg legmegfelelőbbet. Hármán győztek. A rendező, Sziinetár Miklós úgy döntött, mind a három szerepeit fogadják. Egyik gyerek a július 25-i, a másik az augusztus 1-i, a

A győztesek

harmadik az augusztus 5-i előadásán. A három kiválasztott a Szegedi Tanárképző Főiskola I. sz. gyakorló iskolájának növendéke. Szécsi Éva most lesz nyolcadikos. Hat éve tanul a városi Liszt Ferenc Zeneiskolában, s már ötödikes. Különös véletlen kora óta a főiskola folytan ők három nagy kórusában énekel. Pelle Mária, a Ránki-Hárs: Ki a gyakorló iskola zenei győztes című gyermekoperájának, amely a gyakorló iskolából került ki. Most a lábán adtak elő. Még

egy gyermekoperában szerepeltek; Szőnyi Erzsébet: Makrancos királylány című darabjában. A Szegedi Zenebarátok Kórusához kapcsolódó gyermekkórusban pedig Sugár Rezső: Hősi ének című oratóriumának előadásán is énekeltek. Mint a főiskola gyermekkórusának tagjai, többször szerepeltek magánhangversenyeken, hangszereslőklal is.

A sok szereplés csökkentette lámpalázukat. Persze egy kis izgalom azért van. Amennyi éppen kell.

J. A.

Kis Anna, Apátfalváról...

Mikó András, a Vidroczi rendezője és Berdál Valéria megbeszél egy jelenetet

— Kis Anna vagyok, Apátfalváról...

Szeljén és ijedten áll a hatalmas betyár előtt. Vidroczi végignézi.

— Tényleg, te vagy Kis Anna.

Pedig nem az, illetve még nem teljesen az. Nadrágban, parafa talpú szandálban áll a hatalmas betyár előtt, akin szemüveg van és a karján óra, lábán gumicsizma. A jelenet színpadon a Vidroczi próbáján játszódik.

De bármennyire is modern, városi még egyelőre a külső, az a lány, akit éneken, játékban Berdál Valéria, a Szegedi Nemzeti Színház Liszt-díjas művésznője a szabadtéri színpadon most megformál, Kis Anna, a szelídlelkű parasztlány, Vidroczi szerelme, Farkas Ferenc romantikus népopera-jának egyik hősnője.

— Kis Anna őszinte, vidám, rajongó lány — mondja Berdál Vali a szerepről. — Önfeláldozó emberi magatartása leginkább Mimire vagy Margaréttára emlékeztet. Ez a tiszta szívű, egyszerű parasztlány hosszú utat jár meg, amíg sorsa beteljesedik. Nagyon jó szerep.

Mosolyogva elhallgat. Tűnődik. Szerepére gondol, keresi, formálgatja Kis Anna felvillanó arcát.

A próbákról kérdezem.

— Nagy élményt jelent egy énekesnek, ha új művészekkel és új rendezővel dolgozhat együtt. Szükségem van erre. Énekelni és fejlődni akarok.

Berdál Vali az állandóan vívódó, kereső művészek közé tartozik. Szenvéddéllyel teli élő alakokat teremtett eddig, és reméljük, hasonlóan sikerül számára Kis Anna alakjának megformálása is.

P. Z.

A tér mosolya

UDVARIAS SRÁCOK

Mucsi Sándor a Vidroczi próbájára két tábla csokoládéval érkezik. A kollégák meglepődnek. A jókedélyű művész azonban rögtön megmagyarázza, miről van szó.

— A tegnap esti próbán félrehívtak a kis statiszták gánygyerekeit. Művész úr kérem, — mondták — megkínálnánk egy jó erős feketével. Csillag szemekkel lesték, amíg megittam. Az iratlan törvények szerint most én következem.

És elment megkeresni a kis kollégákat.

A NAGY KÉRDÉS

Negyedszer próbálják már ugyanazt a jelenetet. A főszereplő lova, amíg a színész a rendezővel beszélget, eltűnik a színpadról.

— És most hol a ló? Ki mondta, hogy menjen ki a ló? — idegeskedik a rendező.

— Ezt már a lóól tessék megkérdezni — hangzik a nyilvánvaló válasz.

Újra Szegeden

Neve Handel Edit, magassága 162 centiméter, súlya 46 és fél kiló, 35-ös cipőt visel. Tizenkét éve húzta fel először a balettcipőt. Kilenc évig a balettintézetben tanult, majd egy évig a szegedi balettkarban táncolt. Két éve került Pécsre. Most újra Szegeden találkozunk vele a Dóm téren. Vendégszereplésre érkezett. Két darabban — A fából faragott királyfi-ban és a Johannában — lép színpadra a szegedi közönség előtt.

— Miért hagyta itt Szegedet?

— Már az intézetből Pécsre szerettem volna menni. Tetszettek a Pécsi Balett produkciói. S véleményem szerint a klasszikus baletten felépülő modern balett kizsorigítja a romantikus, klasszikus produkciókat. S a pécsi együttesben ennek az új irányzatnak a megteremtésével kísérletezünk. Újrónság volt számomra Pécsen a felkészülés módja is. Mivel kicsi az együttes, meg tudjuk közösen tárgyalni a darab részletkérdéseit is. Mindenki — a legkisebb szerepet tálcolónak is — nagy része van az előadásban. S érezzük, hogy nemcsak színpadtöltelékek vagyunk.

— Melyik volt a legkedvesebb szerepe?

— Egy egyfelvonásosban, a Daphnis és Cloe-ban Cloet alakítottam.

— Hol járt az együttessel külföldön?

— Részt vettem a londoni, nyugat-németországi, ausztriai és csehszlovákiai turnékon.

— S a turnékon hogyan fogadták az együttést?

— A taps valamennyiünknek szólt.

— Milyen érzés volt újra Szegedre jönni?

— Itt kezdtem, itt léptem először színpadra. Ezt soha nem lehet elfelejteni. Szerettem itt lenni, s szíviesen jö-vők mindig.

K. A.

Az oratórium hatalmas színpadképe. Középen a máglya

A Honegger-mű előadásában a Pécsi Balett közreműködik

(Liebmann Béla és Siflis József felvételei)